

38 כח העצמות (שיש הנברא (דעולם) הוא מציאות
 39 אחת עם יש האמיתי³¹), ואיך שכל פרטי העולם
 40 הם ביטוי של "מה גדלו מעשיך ה'"³² "מה רבו
 41 מעשיך ה'"³³: "כי אראה שמך מעשה
 42 אצבעותיך"³⁴, כשמביטים על השמים רואים את
 43 ה"מעשה-ידיים" ("האנט-ארבעט") של הקב"ה,
 44 וכל הנבראים נבראו בשביל התורה ובשביל
 45 ישראל³⁵, ולדוגמא – מסתכלים על הכוכבים,
 46 רואים איך שמציאותם היא דוגמא ל(מספר) בני
 47 ישראל, מסתכלים על הלבנה – רואים איך
 48 שמציאותה היא דוגמא לבני הדומין (ומונין)
 49 ללבנה, והם עתידים להתחדש כמותה, וכיו"ב.
 50 ה. ובפרטיות יותר – כפי שזה נרמז בתיבות של
 51 הפסוק "ראה אנכי נותן לפניכם היום":
 52 "ראה" – באופן של ראי' דוקא, לא שמיעה
 53 בלבד, שיכולה להיות באופן שמכניס בוו ומוציא
 54 בזוי³⁶, ואפילו שמיעה אמיתית – אינה נעשית
 55 לגמרי בהתאמתות והתאחדות עם האדם, ויתכן
 56 שינויים, כנ"ל.
 57 "אנכי" – אנכי מי שאנכי, כח העצמות, נוסף
 58 לדרגות באלקות שלמטה מזה שמלוכשות בכריאה.
 59 "נותן" – ישנה על כך ההמשכה ונתנת-כח
 60 ונתנה מ"אנכי", וכל הנותן בעין יפה נותן³⁷.
 61 "לפניכם" – זה (הפנימיות דלמעלה, סתים
 62 דקוב"ה³⁸, בחי' רז) נמשך בפנימיות דבני, באופן
 63 של "פנים"³⁹ בפנים דיבר ה' עמכם, כי בשעת קבלת
 64 התורה נמשך לכל אחד ואחד מישראל בחי' הוי'
 65 בבחי' פנים שלהם כו', וזהו ענין קבלת הדבור אנכי
 66 ה' אלקיך, פי' שיהי' בחי' שם הוי' מאיר ומתגלה
 67 בך כל-כך עד שיהא נקרא על שמך להיות אלקיך,
 68 אלקים שלך".

1 (בגימטריא קפ"ו) הוא סך-הכל של אותיות שם
 2 הוי' בכפל²⁷; ובכללות – הוא רואה איך שהקב"ה
 3 נמצא גם למטה במקום וזמן, דהיינו שמתייחד
 4 במדת מלכותו שממנה נמשך ונתהווה המקום
 5 והזמן וזהו יחודא תתאה [שילוב הוי' באדנות
 6 ב"ה]²⁸. ועד"ז בנוגע לכל הנבראים בעולם – הוא
 7 רואה איך שאמיתית מציאותו של כל דבר היא
 8 החיות האלקית שמחי' אותו.

9 ויתירה מזו: ה"ראה" צ"ל לא רק בכח הפועל
 10 בנפעל, דבר ה' (בחי' מלכות) שמתלבש בנבראים,
 11 אלא "ראה אנכי" – הוא רואה בחי' אנכי מי
 12 שאנכי, כח עצמותו ית' בכריאה, אשר "הוא לברו
 13 בכחו ויכלתו לברוא יש מאין ואפס המוחלט ממש
 14 בלי שום עילה וסיבה אחרת קודמת ליש הזה"²⁹.
 15 [ולהוסיף, שענין זה גם נרמז בתיבת "ראה":
 16 "ראה" עם הכולל בגימטריא רז. ויש לומר, שזה
 17 רומז ע"כ שהראי' (באלקות) צ"ל גם בדרגות
 18 דאלקות שמוסתרות (רז) מצ"ע, ועד לכח העצמות,
 19 וזה צריך להאיר בגלוי (רז בגימטריא אור) באופן
 20 של "ראה". ע"ד כמו במתן תורה (שאז הוי' "ראה
 21 אנכי נותן לפניכם היום") שהיתה ראי' במעשה
 22 המרכבה וכסא הכבוד, בחי' הו שבאלקות].

23 ולאידך גיסא: אין הפירוש שעי"ז שהראי' של
 24 יהודי היא באלקות – ה"ז שולל את מציאות האדם
 25 והעולם (הנראים בעיני בשר), אלא אדרבה – הוא
 26 רואה איך שאלקות היא המציאות האמיתית של
 27 האדם והעולם: ישנה מציאות של "אני",
 28 ו"לפניכם", והיהודי ע"י עבודתו רואה איך
 29 שה"אני" שלו, יש הנברא, בא מיש האמיתי והוא
 30 מאוחד עמו³⁰. זאת אומרת, שישנם שני הדברים:
 31 הוא יש (ולא אין), אבל היש מרגיש ורואה איך
 32 שהוא באמת מציאות אחת עם יש האמיתי, שהוא
 33 נעלם, אינו בראי' מוחשית.

34 ועד"ז בנוגע להעולם, לא שוללים את מציאות
 35 העולם, שכן התורה אומרת שישנו עולם (כנ"ל),
 36 ורואים את העולם בעיני בשר (שבראם הקב"ה),
 37 אלא שרואים בעולם את כח הפועל בנפעל ועד –

(31) ראה ס' השיחות תשמ"ח ע' 520 הערה 42.

(32) תהלים צב, ו.

(33) שם קד, כד.

(34) שם ח, ד.

(35) פרש"י ר"פ בראשית.

(36) אבות פ"ה מט"ו.

(37) ב"ב נג, א. א. וש"נ.

(38) ראה ד"ה ראה עטר"ת.

(39) לקו"ת ריש פרשתנו.

(27) תקו"ז תכ"ו (עא, ב). תמ"ב (פא, ב ואילך). פרס שער
 ערה"כ בערכו. הובא באוה"ת בחוקתי ע' תרעו. נ"ך ס"ע תא.

(28) שעוהיה"א פ"ז (פב, סע"א).

(29) אגה"ק ס"כ (קל, ריש ע"ב).

(30) ביאורי הזהר לאדהאמ"צ בשלח מג, ג.